

Araştırma Makalesi

Eşlikli çalgı eğitiminde halk türkülerinin kullanılması ve performansa etkisine yönelik araştırmaların incelenmesi¹

Aykut Büyükköse² ve Aytekin Albuz³

Sanat Tasarım Mimarlık Fakültesi, Türk Müziği Bölümü, Düzce Üniversitesi, Düzce, Türkiye

Makale Bilgisi

Geliş: 17 Kasım 2022

Kabul: 27 Aralık 2021

Online Yayın: 30 Aralık 2022

Anahtar Kelimeler

Eşlikli çalgı eğitimi

Halk türküleri

Performans

Viyolonsel eğitimi

Öz

Çalgı eğitiminde halk türkülerinin kullanımı, birçok araştırmacının çalıştığı gelişmekte olan bir alandır. Bu çalışma eşlikli çalgı eğitiminde halk türkülerinin ders materyali olarak kullanımına dayalı çalışmaların sistematik inceleme yapılması bakımından önemlidir. Araştırmada, viyolonsel eğitimi, halk türküleri, eşlikli çalgı eğitimi ve performans konularında yapılmış on üç araştırmanın, belirlenen üç temada (içerik, yöntem, tür) incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma modeli, nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi tekniğidir. Araştırmanın dokümanların belirlenmesinde, viyolonsel eğitimi, halk türküleri, eşlikli çalgı eğitimi ve performans anahtar kelimeleriyle Google Scholar'da tarama yapılarak on üç araştırma belirlenmiştir. Bu araştırmaların analizinde içerik, yöntem, tür açısından üç temada incelenme yapılmıştır. Araştırma sonucunda, kullanılan araştırma yöntemleri temasına beş nitel, iki nicel ve üç karma desende araştırmaların kategorize edilebileceği bulunmuştur. Araştırmaların türleri incelendiğinde yedi tanesinin makale, dört tanesinin lisans üstü tez ve bir tanesinin kitap bölümü olduğu belirlenmiştir. Araştırmaların konu ve içeriklerine bakıldığında üç tanesi öğretim süreçleri ve model geliştirme, yedi tanesi performans ve performansın değerlendirilmesi, bir tanesi piyano eşlikli çalgı eğitimi ve üç tanesi halk türkülerinin viyolonsel uyarlaması konuları ile ilgilidir. Bu alanda yapılan araştırmaların farklı veri tabanları taranarak sistematik inceleme araştırma yapılması, bunun yanında metaanaliz ve metasentez araştırmalarının da yapılması önerilir.

2822-3195 / © 2022 TM
Genç Bilge Yayıncılık tarafından
yayınlanmakta olup, açık erişim,
CC BY-NC-ND lisansına sahiptir.

Makaleye atıf için

Büyükköse, A. & Albuz, A. (2022). Eşlikli çalgı eğitiminde halk türkülerinin kullanılması ve performansa etkisine yönelik araştırmaların incelenmesi. *Türk Müziği*, 2(2), 101-109. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.10707027>

Giriş

Çalgı eğitimi gerek öğrenci gerekse öğretmen yönünden önemli bir süreçtir. Çalgı eğitimi genel amacı itibarı ile öğrenciye yeni kazanımlar sağlamasına, hayat becerileri kazanmasına, kendisini etkili bir şekilde ifade edebilmesine, müziksel algı yeteneklerini geliştirerek müzikal hedefler belirlemesinde, beğeni anlayışının gelişmesine uygun ortam hazırlayan öğelerin bütünü olarak tanımlanabilir (Gök, 2006, s. 3). Müzik öğretim programında bulunan söyleme, dinleme, çalma öğretim alanı 2018 yılında yapılan değişiklik sonrası dinleme- söyleme olarak değiştirilmiştir (Albuz ve Demirel, 2019). Bu sebeple mesleki çalgı eğitimi daha önemli bir hale gelmiştir. Mesleki çalgı eğitiminin bir boyutu olan viyolonsel eğitimi, viyolonsel öğretimini yoluyla bireyin, fiziksel duyuşsal ve psikomotor davranış alanlarında, kendi yaşantıları yoluyla kasıtlı istendik davranış değiştirme sürecidir (Demirbatır, 1998: 7).

Mesleki viyolonsel eğitimi günümüzde, güzel sanatlar liseleri, devlet konservatuvarları, güzel sanatlar fakülteleri müzik bölümleri, üniversitelerin müzik eğitimi anabilim dallarında yürütülmektedir. Viyolonsel öğretim süreçlerinde halk müziği öğelerinden yararlanmak; gerçekleştirilen eğitim sürecinin yakından uzağa ve hayati olması bakımından

¹ Bu araştırma birinci yazarın doktora tezinden türetilmiştir.

² Sorumlu Yazar: Düzce Üniversitesi Öğretim Görevlisi, Sanat Tasarım Mimarlık Fakültesi, Türk Müziği Bölümü, Düzce, Türkiye E-mail: aykutbkks@gmail.com ORCID: 0000-0001-5262-2977

³ Professor, Gazi Üniversitesi, Güzel Sanatlar Eğitimi, Müzik Eğitimi, Ankara, Türkiye. E-mail: aytekina@gazi.edu.tr aalbul@gmail.com ORCID: 0000-0001-7919-0596

önem taşımaktadır. Gerek mesleki gerekse amatör viyolonsel öğretim süreçlerinde geçmişten günümüze halk şarkılarından ve ya türkülerinde faydalanılmıştır.

Viyolonsel eğitiminde kullanılan yöntem, önemli olan etkenlerden biridir (Kaya ve Çilden, 2010). Hem derste hem de ders dışında viyolonsel çalışmalarının tümünün, viyolonselin insanın doğasına uygun yürütülmesi mecburidir.

Bir halk müziği türü olan zeybeklerin viyolonsel eğitiminde kullanılmasına yönelik yapılan bir çalışmada güzel sanatlar eğitimi anabilim dalında, viyolonsel alanındaki öğretim elemanlarının çoğunluğu viyolonsel eğitiminde zeybek müziklerinin kullanılmasının öğrencinin çalgısındaki başarısına katkı sağlayacağı düşüncesindedir (Önder, 2012, s.60).

Mesleki Çalgı Eğitiminde Performans

Performans uygulamalı disiplinlerde bir şeyin uygunluğunu belirleyen nitelikler olarak kullanılan bir kavramdır. Sadece müzik alanında kalmayıp, niteliklerin değerini arttırmada bir çok alanda kullanılırken, bünyesinde birçok beceriyi de barındırmaktadır. McPherson ve Parncutt (1999)'a göre birçok yetenek ve beceriyi yapısında barındıran müziksel performans kavramı, tek başına incelenemeyecek kadar kapsamlı, bütünsel nitelikte bir kavramdır. Bu kavramın yapıtaşlarına bakıldığı zaman, nota okuma ve çözme becerisi, çalışma yöntemleri, hafıza, entonasyon yani ton içinde çalma, yapısal bağlantı, duygusal iletişim, beden hareketleri ve doğaçlama gibi birçok kapsamlı alan bilgisi gerektiren konuları bünyesinde barındırmaktadır (Aktaran Sever 2017, s. 376).

Türkiye'deki mesleki müzik eğitimi veren konservatuvarların üniversitelerin ve güzel sanatlar liselerinin, dönem sonu konserleri, sınıf konserleri ve bireysel konserler vb. gibi faaliyetler de bu alandaki müzik performanslarına örnek olarak gösterilebilir. Formal ve informal ortamlarda müzik performanslarının değerlendirilmesi farklılık göstermektedir. Bu ortamlardaki performans değerlendirmeleri normal karşılanan bir durum olarak görülse de müzik eğitimcilerinin aynı rahatlıkta olduğu söylenemez. Çünkü formal ortamda müzik eğitimcisinin yürüttüğü performans değerlendirmesi; informal ortamda günlük müzik dinleme etkinliğinin ötesinde, daha ince ölçütlere uyulmasını gerektirir (Yağışan & Özmenteş, 2016, s.200).

Formal ortamlarda yürütülen çalgı eğitiminde, performans ölçümünün sürece, ürüne, ya da her ikisine göre yapılacağının belirlenmesi; ölçme değerlendirme sağlıklı bir şekilde gerçekleştirilebilmesi adına önemlidir. Yaylı çalgı eğitiminde, performansın alt boyutu olan entonasyon gibi faktörlerin erken tespit edilmesi ve düzeltilmesi önemli bir müdahaledir. Ayrıca eşlikli çalışmaların bu hususta entonasyona olumlu bir etkisi olduğu söylenilebilir." Entonasyon sorunlarının parmak açma sürecinde farkedilmesi, öğrencinin bir takım hataları alışkanlık haline getirmeden düzeltmesine olanak sağlar. Yapılan çalışmanın sonucunda, formal çalgı eğitiminde, eşlikli parmak açma egzersizleri ve bunların her gün düzenli bir şekilde tekrar edilerek çalışması, öğrencilerin karşılaştıkları ve karşılaşılabilecekleri entonasyon sorununun çözümünde yardımcı olabileceği, entonasyon konusunda farkındalıklarını arttırabileceği, bu süreç içerisinde kendilerinde özgözlem, özyargı ve öztepki becerilerini geliştirerek bu eğitim sürecini daha eğlenceli ve verimli hale getirebileceği ortaya konulmuştur. (Topoğlu,2010, s.150-151).

Mesleki çalgı eğitimi kapsamında yapılan araştırmaların analizi ve sonucunun yeni problem durumları ve çalışma alanları ortaya koyması bakımından önemli olduğu düşünülmektedir.

Araştırma Problemi

Bu bağlamda; araştırmanın problem cümlesi;

- Eşlikli çalgı eğitiminde halk türkülerinin kullanılması ve performansa etkisine yönelik araştırmaların betimsel incelenmesine dair sonuçlar nasıldır? biçiminde oluşturulmuştur.

Yöntem

Araştırma Modeli

Bu araştırma doküman analizine dayalı nitel bir araştırmadır.

Dokümanlar

Anahtar kelimelerin aratılmasının sonucunda saptanan 13 çalışmanın, belirlenen temalar doğrultusunda incelenerek; bu alanda yapılması planlanan çalışmaların ortaya konulması sürecinde, araştırmacılara kaynak sağlaması amaçlanmaktadır. Bu çalışma araştırmacı tarafından saptanmış 13 araştırmayla ve bu araştırmalarda saptanan 3 ortak tema ile sınırlıdır.

Araştırmada “viyolonsel eğitimi” ,“halk türküleri viyolonsel eğitimi” “eşlikli çalgı eğitimi” “performans” gibi anahtar sözcüklerin “google scholar” arama motorunda aratılması sonucunda elde edilen 13 çalışma oluşturmaktadır.

Verilerin Analizi

Belirlenen dokümanlar; yöntem, tür, içerik biçiminde üç tema doğrultusunda incelenip analiz edilmiştir. Belirlenen araştırmalar 1’den 13’ e kadar numaralandırılıp analiz edilmiştir.

Bulgular

Araştırmaların Başlık ve Özetlerine İlişkin Bulgular

Ulusal Araştırmalar

Araştırma 1. Coşkuner, (2016) ’ın “Türkiye’de Anadolu Güzel Sanatlar Liseleri Bireysel Çalgı Eğitimi Dersinde (Yaylı Çalgılar) Pişano Eşlikli Çalışmalara İlişkin Öğretmen Görüşleri”, adlı Afyon Kocatepe Üniversitesi Akademik Müzik Araştırmaları Dergisi’nde yayınlanmış makaledir. Bu araştırma betimsel bir çalışma olup Türkiye’deki güzel sanatlar liselerinde, pişano eşliğinin ne ölçüde kullanıldığını saptamak ve bu alandaki ihtiyaçları belirlemek amacıyla yapılmıştır . Nicel bulgular anket yöntemiyle, nitel bulgular ise kaynak tarama yöntemiyle elde edilmiştir. Nicel bulgular istatistiki işlemler kullanılarak hesaplanmıştır. Yapılan araştırma sonucunda eşlikli çalışmalara 1. 2. Sınıftan itibaren yer verildiği, ancak eşlikçi bulunamadığı; pişano eşliğinin, öğrencilerin müzikal becerilerine etki ettiği sonucuna ulaşılmıştır . Eşlikçi çalışmaların önemi, bütün katılımcı öğretmenler tarafından vurgulanıp, konuyla ilgili çözüm önerilerinden bulunulmuştur.

Araştırma 2. Kayaarslan ve Kumtepe (2020)’nin “Türkiye’de halk ezgilerinin viyolonsele aktarılmasına ilişkin yapılmış lisansüstü tezler” isimli Online Journal Of Music Sciences’ta yayınlanmış araştırma makalesidir. Bu çalışmada halk ezgilerinin viyolonsele aktarılmasına ilişkin yapılmış olan tezler içerik olarak sınıflandırılmıştır. Halk ezgilerinin viyolonsel aktarımına ilişkin yapılmış çalışmaları inceleyen bu çalışmada tezler, içeriklerine göre sınıflandırılmıştır. Bu araştırma ilgili alandaki çalışmaların tek bir çatı altında olması; başka araştırmacılara yardımcı olması bakımından önem taşımaktadır. Bu araştırma, betimsel bir çalışmadır ve nitel veri toplama yöntemleri kullanılmıştır. Araştırmanın deseni durum çalışmasıdır. YÖK Tez’de viyolonsel veya çello anahtar kelimelerinin aratılması sonucunda 204 adet teze ulaşılmıştır. Araştırmanın evrenini,arama sonu ulaşılan 204 tez oluşturmaktadır. Ulaşılan tezlerden, halk ezgilerinin viyolonsele aktarımı konulu 5 tez, çalışmanın örneklem grubunu oluşturmaktadır. 5 tez doküman analizi yöntemiyle incelenmiştir. Araştırmanın sonucuna göre halk ezgilerinin viyolonsele aktarımına ilişkin çalışmaların hepsi müzik eğitimi anabilim dallarında ve eğitim bilimleri enstitüsünde yapılmıştır. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda tezlerin yapılmasının viyolonsel eğitime katkı sağlamayı amaçladığı söylenebilir. Yapılan tez haricinde uyarlanan türküdeki koma sesleri sadeleştirilmek suretiyle tampere sisteme uyarlandığı ve daha parlak bir tını amacıyla eserlerin karar seslerinde değişikliğe gidildiği sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırma 3. Kayaarslan ve Kumtepe (2020)’nin “Allı Turnam Türküsünün Viyolonsel ile Çalışımına Yönelik Eğitim Materyallerinin Hazırlanması” isimli International Journal of Eurasia Social Sciences ‘ta yayınlanmış araştırma makalesidir. Hacı Taşana ait “Allı Turnam” adlı türkünün viyolonsele uyarlandığı bu çalışmada; uyarlanan türkünün seslendirilmesin de ortaya çıkan karakteristik kazanımlar belirlenerek etüt dizi ve alıştırmalar oluşturulmuştur. betimsel bir çalışma olan bu çalışmada, nitel veri toplama teknikleri kullanılmıştır. Ayrıca doküman analizi tekniğinden de faydalanılmıştır. Araştırmada sürecinde, ”Allı Turnam” adlı türkünün TRT Türk halk müziği repertuarındaki notası, ses kayıtları ve uzman görüşlerinden faydalanılarak viyolonsel aktarımı sağlanmıştır. Eğitimi materyalleri uzman görüşleri ışığında hazırlanmıştır. Viyolonsel çalgısına aktarılan türküyü ait 15 teknik kazanım belirlenmiştir. Türkü İçin karakteristik olduğu belirlenmiş iki kazanıma dayalı, makamsal dizi ve alıştırma; belirlenen bütün kazanımları kapsayan bir etüt hazırlanmıştır. Türkü’de bulunun tartım kalıplarının okunma güçlüğü sebebiyle, eserin usulü 2/4’ten 4/4 olarak değiştirilmiştir. Bu değişiklik sürecinde de uzman görüşlerinden faydalanılmıştır. Bu araştırma Kırıkkale’nin ortak değerine olan Hacı Taşan’ın Allı Turnam adlı türküsünün viyolonsel eğitimi dağına katılıp. Hem ulusal hem de uluslararası boyutta tanınması hususunda önemli görülmektedir.

Araştırma 4. Lehimler (2014)'in “Geleneksel Türk müziğine dayalı viyolonsel öğretimine yönelik bir model önerisi ve uygulamadaki görünümü (Hüseyni makamı örneği)” adlı Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü’nde Yayınlanan Doktora tezidir. Yapılandırmacı yaklaşım çerçevesinde, Türk halk müziğinde yer alan komalı sesleri, süsleme tekniklerini geliştirmeyi hedefleyen; viyolonsel öğrencilerine yönelik bir çalışma modeli geliştirmek hedeflenmiştir. Çalışma grubunun; Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Müzik eğitimi bölümünde eğitim alan 5 öğrencinin oluşturduğu araştırmada, betimsel ve deneysel yöntemlerden faydalanılmıştır. Ayrıca konuyla alakalı durumun daha iyi saptanabilmesi için eğitim fakültelerindeki viyolonsel derslerini yürüten öğretim elemanlarına anket uygulanmak suretiyle uzman görüşlerine başvurulmuştur. Elde edilen veriler sonucunda viyolonsel eğitiminde hüseyini makamına yönelik uzman görüşleri saptanmıştır. Yapılan Literatür taraması doğrultusunda deney sürecinde kullanılacak alıştırma oluşturulmuştur. Uzmanların uygulamaları ve görüşleri çerçevesinde alıştırma eksik olan ve düzeltilip geliştirilmesi gereken yerler tamamlanmıştır. Ardından beş haftalık bir öğretim modeli tasarlanmıştır. Araştırmacı tarafından geliştirilen performans ölçme aracı, deneysel boyutunda öntest-sontest puanlarının değerlendirilmesi amacıyla kullanılmıştır. Deneysel kısmında tek gruplu ön test-son test model kullanılan araştırmada, tasarlanan 5 haftalık deneysel modele yönelik öntest ve sontest sonuçların farkları kıyaslanmıştır. Araştırmada sonucunda veriler, “Wilcoxon İşaretili Sıralar Testi” ve “Kruskal Wallis Tek Yönlü Varyans Analizi” gibi istatistik testler yardımıyla analiz edilmiştir. Deney sürecinden sonra çalışma grubundaki katılımcı öğrencilerin görüşleri alınmıştır.

Araştırma sonucunda, eğitimi fakültelerinde hüseyini makamındaki türkülerden az yararlanıldığı ve bu türkülerin tampere sistemde öğretildiği saptanmıştır. Beş haftalık eğitim modelinin haftalık değerlendirmeleri sonucunda. Çalışma grubundaki katılımcı öğrencilerin ön test ve son test puanları arası farklarının anlamlı ve olumlu olduğu tespit edilmiştir. Yapılan deneysel işlem sonucunda çalışma grubundaki öğrencilerin öntest ve sontest performans puanları arasında anlamlı bir fark vardır. Bu sonuçlar, deney sonrası çalışma grubu öğrencilerinin de görüşleriyle paralellik göstermektedir.

Araştırma 5. Karahan (2008)'in, “Çağdaş Türk Müziği Piyano eserlerine Hazırlık Amacıyla Yazılan Etütlerin Öğrencilerin eserleri Çalma Düzeylerine Etkisinin Belirlenmesi” isimli Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsünde yapılan doktora tezidir. Bu araştırmada çağdaş Türk Müziği piyano eserlerine hazırlayıcı etüt yazma yöntemi geliştirmek ve bu yöntemin de öğrencilerin performans ve performans boyutlarına etkisinin saptamak amaçlanmıştır. Bu çalışma kontrollü son test modele sahip deneysel bir çalışmadır. Araştırma kapsamında literatür taraması yapılmıştır. Sonrasında Gazi Üniversitesi, Gazi eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi Anabilim Dalı'nın piyano öğretimi sürecinde sıklıkla kullanılan Çağdaş Türk Müziği piyano eserlerinin saptanması amacıyla birinci anket uygulanmıştır. Daha sonra yapılan ikinci anket ile birinci anket uygulaması sonucunda saptanan eserlerin içerisinden öğrenciler tarafından en çok zorluk yaşanan eserler saptanmıştır. Daha sonra üç eser belirlenip bu eserlerin yapısal çözümlemeleri yapılmıştır. Çözümleme sonucunda elde edilen bilgiler ışığında hazırlık etütleri yazılmaya başlanmıştır. Oluşturulan yöntem kapsamında belirlenen üç esere yönelik hazırlık etütleri yazılarak ; araştırmanın deneysel evresinde piyano çalma becerileri bir birine denk deney ve kontrol grupları oluşturulmuştur. Sonrasında deney grubuyla bu etütler kullanılarak, üç günlük 20 şer dakikalık bir uygulama yapılmıştır. Daha sonra öğrencilerinin eserlerin deşifre, çalışma ve çalma esnasındaki performansları kaydedilmiştir. Daha sonra katılımcıların performanslarının kayıtları 3 uzman eğitimci tarafından değerlendirilmiştir. Araştırmanın sonucunda deney grubunun eserlerin, deşifre , çalışma ve çalma esnasındaki performanslarının daha fazla olduğu saptanmıştır.

Araştırma 6. Tabak, Yurga, ve Zahal, (2017), tarafından yapılan, “Makamsal İçerikli Etüt ve Eserlere Dayalı Klasik Gitar Öğretiminin Performans Başarısına Etkisi” isimli Electronic Turkish Studies, adlı dergide yayınlanmış araştırma makalesidir. Klasik gitar eğitiminde, tampere sisteme uyarlanmış makamsal etüt ve eserlerin kullanıldığı öğretim modelinin; öğrencilerin başarısına ne düzeyde etkisinin olabileceğini saptamayı amaçlaya bu çalışmada, “tek grup ön test-son test” desen kullanılmıştır. Harran Üniversitesi Müzik öğretmenliği Bölümünde lisans düzeyinde ve bireysel çalgısı gitar olan 7 öğrencinin oluşturduğu çalışma grubuna sahip araştırmada; uzman görüşleri doğrultusunda 11 haftalık bir klasik gitar öğretim programı oluşturulmuştur. Oluşturulan program; nihavent, hicaz, kürdi, rast gibi

makamlardan oluşan, belirlenen her makam için bestelenmiş 5 etüt 5 eserden oluşmaktadır. İkişer haftalık çalışma kısımlarda oluşan öğretim programı; birinci haftalarda makamın teorik uygulamalarına dayalı etütlerin seslendirilmesi, ikinci haftada ilgili eserlerin seslendirilmesine dayalı gerçekleştirilmiştir. İki haftalık kısımların uygulanmasından önce; makamların teorik olarak işlenmesinden önce; katılımcı öğrencilerin ön bilgilerini saptamak adına bir sınav yapılmıştır. Ardından ders işleme süreci tamamlandıktan sonra, katılımcı öğrencilere aynı sınav tekrar uygulanmıştır. Yapılan teorik çalışmalar çerçevesinde öğrencilerin öntest- sontest puanları elde edilmiştir. Araştırmada kullanılan bütün makamlar için 5'er kez bu süreç uygulanmıştır. Öğrencilerin performanslarının değerlendirilme süreci, altı üniversiteden altı farklı uzman tarafından değerlendirilmiştir. Veriler Kendall's W, Wilcoxon testleri uygulanarak analiz edilmiş ve yorumlanmıştır. Araştırma sonuçlarına göre makamsal içerikli öğretim programının öğrenci başarısını arttırdığı saptanmıştır.

Araştırma 7. Birel (2014), tarafından yapılan, "Viyolonsel Öğretiminde Performansı Değerlendirmeye Yönelik Hazırlanan Dereceli Puanlama Anahtarının (Rubrik) Sınanması ve Değerlendirilmesi" konulu Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü'nde yayınlanan doktora tezidir. Türkiye'deki Müzik Eğitimi Anabilim Dallarında yürütülen bireysel çalgı (viyolonsel) eğitiminin dönem sonu performans sınavının değerlendirmesindeki genel durumun tespit edilmeye çalışıldığı bu araştırmada, geçerliğe ve güvenilirliğe sahip bir ölçme aracı geliştirmek hedeflenmiştir. Araştırma betimsel bir araştırmadır. Araştırmada yeni geliştirilen rubrikin dönem sonu sınavlarında kullanılarak ve benzer performans değerlendirme araçları kullanılıp uzman görüşleri çerçevesinde ölçütleri belirlenmiştir. Ayrıca araştırmada öğretim elemanlarının kullandığı yöntemlerle, araştırma kapsamında geliştirilen ölçme aracının ilişkisi incelenmiştir. Bu nedenle İlişkisel Tarama Modeli kullanılan bu araştırmanın çalışma grubunu; Gazi Üniversitesi Müzik Eğitimi Anabilim dalında viyolonsel dersi alan lisans; birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıftan 20 öğrenci ve farklı üniversitelerin MEABD'nda viyolonsel derslerini yürüten 6 viyolonsel eğitimcisi oluşturmaktadır. Araştırmada saptanan problemler, literatür taraması, uzman görüşleri, araştırmacı ve uzmanlar tarafından geliştirilen rubric ile elde edilmiştir. Veriler SPSS 18.0 paket programı kullanılarak çözümlenip yorumlanmıştır.

Araştırma 8. Kaya ve Gökbudak (2011)'in "Viyolonsel Eğitiminde Makamsal Etüt ve Egzersizlerin Kullanım Durumuna İlişkin Bir Araştırma" adlı e-Journal of New World Sciences Academy'de yayınlanmış araştırma makalesidir. Makamsal etüt ve egzersizlerin; güzel sanat eğitimi müzik bölümü viyolonsel öğrencilerine, bireysel çalgı derslerinde sağlayacağı katkıları ve kullanımını ortaya koyan bu araştırmaya deneysel bir çalışmadır. Ders materyali olarak makamsal etüt ve egzersizlerin kullanıldığı deney grubu ile; tonal etüt ve egzersizlerin kullanıldığı kontrol grubunun kazanımlara yönelik performansları karşılaştırılmıştır. Bu araştırmanın çalışma grubunu, Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi Anabilim Dalında eğitim gören çalgısı viyolonsel olan bütün öğrenciler oluşturmaktadır. Çalışma grubu öğrencilerinin deney ve kontrol grupları rasgele seçilip, gruplar arasındaki denklik bir etüt yardımıyla ölçülmüştür. Deney ve kontrol grubu 10 hafta boyunca araştırmacı tarafında uygulamalı olarak çalıştırılmıştır. Elde edilen veriler "T-testi", "Mann Whitney-u testi" kullanılarak değerlendirilmiştir.

Araştırma 9. Öztürk (2014), tarafından yapılan "Viyolonsel Öğretiminde Öz Değerlendirme Uygulamalarının Performansa ve Tutuma Etkisi" adlı Ondokuz Mayıs Eğitim Bilimleri Enstitüsü'nde yapılan yüksek lisans tezidir. Yapılan çalışma; viyolonsel dersinde öz değerlendirme çalışmalarının öğrencinin performans ve tutum gibi değişkenlere bir etkisinin olup olmadığını saptamayı amaçlamaktadır. Çalışma grubunun Ondokuz Mayıs Üniversitesi Müzik Eğitimi Anabilim dalında 2010-2012 yılında viyolonsel dersi alan 10 öğrenci oluşturduğu bu çalışmada; Umuzdaş (2012) tarafından geliştirilen "Viyolonsel Dersine İlişkin Tutum Ölçeği" ve araştırmacı tarafından geliştirilen "Viyolonsel Dersine Yönelik Dereceli Puanlama Anahtarı (rubrik)" ölçme aracı olarak kullanılmıştır. Öğrencilerin performanslarını ölçmek amacıyla kullanılan rubrik'in geliştirme sürecinde uzman görüşlerinden faydalanılmıştır. Sınıflar içi korelasyon katsayısı (0,952) olarak hesaplanan rubrik in güvenilirliği uygun bulunmuştur. Öğrencilere uygulama öncesi ve sonrasında tutum ölçeği uygulanarak tutumları ölçülmüştür. Sonrasında öğrencilerin performansları uygulama öncesinde ve sonrasında geliştirilen rubrik ile değerlendirilmiştir. Ardından performanslar öğrenciler tarafından, uygulamanın öncesinde ve sonrasında , performans videoları rubrik aracılığıyla değerlendirilmiştir. Ayrıca, uygulama sonrasında öğrencilerin özdeğerlendirmeye ilişkin görüşleri de alınmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin hesaplanmasında SPSS

programı kullanılmıştır. Özdeğerlendirme uygulamalarının performansa etkisini saptamak ve kendi performanslarına verdikleri puanların arasındaki farkı saptamak amacıyla Wilcoxon testi uygulanmıştır. Öğrenci görüşlerinin nitel bir değerlendirmesi yapılmıştır. Uygulamanın sonucunda, bir yarıyıl (13 hafta) boyunca öz değerlendirme yapan öğrencilerin tutum ve performanslarında artış saptanmıştır.

Uluslararası Araştırmalar

Araştırma 10. Gabrielsson (1999), tarafından yazılan “Müziğin Performansı” isimli kitap bölümüdür. Müzik performansı birçok farklı yolda ele alınabilecek geniş bir konudur. Bu bölüm müzik performansı ve bu konuyla ilgili deneysel araştırmalara odaklanmıştır. Bu çalışmaların büyük bir çoğunluğu, akılda tutulması gereken bariz bir sınırlama olan tonal batı müziğiyle ve daha çok sanat müziğiyle ilgilidir. Çalışmalarda ne akorlar, aralıklar, basit notaların performansı gibi bağlamlar, ne de müzik öğretimiyle ilgili konular tartışılmamıştır. İkinci için, Colwell (1992) tarafından düzenlenen el kitabına bakınız. Sadece şarkı söylemeye ilişkin konula geliş güzel bir şekilde tartışılmıştır. Çünkü bu Sunberg tarafından bu ciltte ele alınmıştır. Ele alınan konular bir tür kronolojik sırayı takip eder. Performansın planlanması, performansın çeşitli yönlerine geçilmesi (deşifre, doğaçlama, geri bildirim, motor süreçler, ölçümler ve modelleri), daha sonra durumu etkileyebilecek fiziksel, psikolojik ve sosyal faktörlere performans ve son olarak performansın değerlendirmesine. Müzik psikolojisiyle ilgili bazı ders kitapları performansla ilgili sorular içerir. Mursell (1937/1971) vokal ve enstürmantal performansı kıyaslamıştır ve o, teknik ve çevirilerde problemleri tartışmıştır. Seashore (1938), ve arkadaşları tarafından yapılan kapsamlı performans ölçümlerini özetlemiş, Lundin'de (1985) de alıntılanmıştır. Schoen (1940), sanatsal şarkı söyleme çalışmalarını tanımlamıştır. Lundin (1985) davranışçı bir bakış açısından müziği öğrenmeyi ve hatırlamayı tartışmıştır. Sloboda (1982a, 1985b) performans planlarını, deşifreyi, provayı ve uzman performansını bilişsel bir yaklaşımla tartışmıştır. Müzik performansında bu ve diğer sorular, Sloboda (1988), Jones ve Holleran (1992) ve Bruhn, Oerter ve Rrsing (1993) tarafından düzenlenen ciltlerde farklı yazarlar tarafından da detaylandırılmıştır.

Araştırma 11. Kumar ve Sen Thote (2019)” tarafından yapılan, “Deneyimsel Öğrenme: Keyifli Öğrenme İçin Kapsayıcı Sanat Eğitimi” isimli International Journal of Research’te yayınlanmış makaledir. Sanatla bütünleştirilmiş öğrenme, sınıf geçişini eğlenceli, yaratıcı hale getirir ve zengin ve kültürel mirasımızın takdir edilmesini teşvik eder. Aynı zamanda sanata dayalı sorgulamayı, araştırmayı, keşfetmeyi eleştirel düşünmeyi ve sınıf için yaratıcılığı, öğrenciler arasında kavramların anlaşılmasını teşvik eder. Ayrıca öğrencilerin anlam ve anlayışı yönlendirmelerini sağladığı için deneyimsel öğrenmeyi geliştirir. Okullarda sanat eğitiminin karşı karşıya olduğu zorlu duruma rağmen bazı muafiyetler de bulunmaktadır. Bu makale, sanat eğitimi keşfetmek için okulun etnografik vaka çalışmasına dayanmaktadır. Bu okulda sanat, eğitime bütüncül bir yaklaşım benimseyen okulun doğal bir parçası olarak bütünleştirilmiştir. Sanat eğitimi uygulamaları yaratıcı bir şekilde gerçekleştirilmiştir.

Araştırma 12. Jaffurs (2004), tarafından yapılan “Müzikalitenin Geliştirilmesi Formal ve İnformal Uygulamalar” adlı Action, Criticism & Theory for Music Education ‘da yayınlanmış elektronik makaledir. Bu makalenin amacı, formal ve informal müzik öğretimi uygulamalarını ve bu uygulamaların müzikalitenin gelişimi ile olan ilişkisini incelemektir. Müzikalitenin algılarını, tanımlarını ve kökenlerini inceleyerek, örgün ve yaygın eğitim uygulamalarını ve bunların günümüzde müzik eğitimi ile nasıl ilişkili olduğunu daha iyi anlayabiliriz. Makalenin öncülü, eğitimcilerin ve filozofların müzikalite hakkındaki görüşlerinin, müzikalliğin şu anda nasıl öğretildiğiyle ilgili olmasıdır.

Araştırma 13. English (1985) tarafından yapılan “Piyano eşlik miktarının başlangıç yaylı çalgılar sınıfı eğitimindeki göreceli etkisi (Orkestra, Ritim, Başlangıç, Vuruş)” adlı Houston Üniversitesinde yapılan doktora tezidir. Bu çalışmanın amacı, piyano eşlik miktarının başlangıç yaylı çalgılar sınıflarında göreceli etkinliğini karşılaştırmaktır. Piyano eşliğinin miktarının değiştirilmesinin, yaylı çalgı performansı değerlendirme profili ile ölçülen tonlama ve ritmik tutarlılık ve doğruluğu önemli ölçüde etkilediği hipotezini test etmek için, yaylı çalgılara yeni başlayan 42 öğrenciyi içeren bir deney yapılmıştır. 42 denek rastgele üç çalışma grubundan birine atanmıştır. Birinci grup, öğretim sırasında piyano eşliği almamıştır. İkinci grup, öğretim süresinin yaklaşık yüzde 100’ünü piyano eşliğinde alırken, üçüncü grup, öğretim süresinin yaklaşık yüzde 50’sini piyano eşliğinde aldı. Grup denkliliğini belirlemek için ön test değerlendirme aracı Edwin

Gordon'un Musical Aptitude(1965) kullanıldı. Son test, her sınıfın grup olarak ve her öğrencinin bireysel olarak bantlanmış bir performansıydı. Kasetler, deneyimli üç yaylı öğretmenden oluşan bir panel tarafından değerlendirilip karar bağlandı. Performans, uzmanlar aracılığıyla tonlama, ritmik tutarlılık ve doğruluk alanlarında değerlendirildi. Verilerin istatistiksel analizi, varyans analizine ve çoklu regresyon analizine dayanıyordu. Bu çalışma aşağıdaki hipotezi test etmek için yapılmamıştır: değişen miktarlarda piyano eşliği alan gruplar arasında tonlama ve ritmik tutarlılık ve doğrulukta istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardır. Hipotez kabul edildi. Hazırlanan bir eserde bireysel öğrenci entonasyonu dışında, son test performansındaki bireysel ve grup puanları, piyano eşlikli olmayan öğrencilerin piyano eşlikli öğrencilere göre entonasyon ve ritmik tutarlılık ve doğruluk alanlarında daha üstün olduklarını göstermektedir. Sınırlı piyano eşliğine (eğitim süresinin yüzde 50'si) maruz kalan öğrenciler, önemli piyano eşliğine (eğitim süresinin yaklaşık yüzde 100'ü) maruz kalan öğrencilere göre daha üstündü. Bu nedenle, çalışma piyano eşiksizliği ile performans başarısı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir pozitif ilişki olduğunu göstermektedir.

Araştırma Yöntemi Açısından İncelenmesi

Araştırmalarda kullanılan yöntemler Tablo 1' de gösterilmiştir.

Tablo 1. Araştırma yöntemlerine göre sınıflandırılması

Nitel	Nicel	Karma
A2, A1 ,A3,A10, A11, A12	A5, A7	A1, A4, A5

Araştırmalarda kullanılan yöntemlerin 5'i nitel, 2'si nicel, 3'ü karmadır. Konuya ilişkin yapılan çalışmaların çoğunluğunun nitel olduğu söylenebilir.

Araştırma Türleri Açısından İncelenmesi ne İlişkin Bulgular

Araştırmaların türlerine ilişkin bulgular Tablo 2' de gösterilmiştir.

Tablo 2. Araştırma türlerine göre sınıflandırılması

Makale	Yüksek Lisans Tezi	Doktora Tezi	Kitap Bölümü
A1, A2, A3,A6, A8,A11,A12	A9	A4, A5, A7, A13	A10

Araştırmaların çoğunluğu hakemli dergilerde yayınlanmış makalelerden oluşmaktadır. Ayrıca Lisans üstü çalışmalarda çoğunlukla doktora düzeyinde araştırmaların olduğu söylenebilir.

Araştırmaların Konu İçeriklerinin İncelenmesi

Araştırmaların içeriklerine ilişkin bulgular Tablo 3' de gösterilmiştir.

Tablo 3. Konu içeriklerine göre sınıflandırılması

Öğretim Süreçleri ve Model Geliştirme	Performans ve Performansın Değerlendirilmesi	Piyano Eşlikli Çalgı eğitimi	Halk Türkülerinin Viyolonsele Uyarlaması
A4, A11, A12	A5, A6, A7, A8, A9, A10, A13	A1	A2, A3

Araştırmaların çoğunluğu performans ve performansın değerlendirilmesi içerdiği söylenebilir. Araştırmaların büyük bir kısmının “öğretim süreçleri ve model geliştirme” , “performans ve performansın değerlendirilmesi” konularını içerdiği söylenebilir.

Sonuç ve Öneriler

Eşlikli çalgı eğitiminde halk türkülerinin kullanılması ve performansa etkisine yönelik araştırmaları incelediğim bu araştırmamda yapılan tarama sonucuna 13 eser bulunmuştur. Bu araştırmaların, araştırma yöntemlerine göre; Araştırma türlerine göre , 7 makale , 1 yüksek lisans tezi, 4 doktora tezi 1 de kitap bölümü şeklindedir.

Araştırma konu içeriklerine göre, incelenen eserlerin; 3'ü öğretim süreçleri ve model geliştirme; 7'si performans ve performansın değerlendirilmesi ; 1'i piyano eşlikli çalgı eğitimi; 2'si halk türkülerinin viyolonsele uyarlanmasını içermektedir.

Araştırma yöntemlerine göre incelendiğinde eserlerin; 6'sı nitel; 2'si nicel ve 3'ünün karma yöntemlerin kullanıldığı görülmektedir.

Çalgı eğitiminde performans ve performansın değerlendirilmesi konusunda yapılan çalışmalarda modal-makamsal etüt ve eserlerin ders materyali olarak kullanıldığı çalışmalar öğrencilerin performanslarına katkı sağladığı söylenebilir Lehimler (2014), Karahan (2008), Zahal (2017), Kaya ve Gökbudak (2011). Çalgı eğitiminde geçerli ve güvenilir performans ölçme araçlarının geliştirilebilmesi mümkündür Birel (2014).

Güzel sanatlar liselerinde piyano eşlikli çalışmaların, yaylı çalgı eğitimi süreçlerinde kullanılmasının öğrencilerin çalgı çalma becerilerini olumlu etkileyeceği düşünülmektedir Coşkun, (2016). Viyolonsel eğitiminde öz değerlendirme uygulamalarının da ayrıca ders süreçlerindeki performansa olumlu bir etkisinin olduğu söylenebilir Öztürk (2014). Çalgı eğitiminde performans gelişimi ve motivasyon konulu deneysel çalışmaların yapılması çalgı eğitimi önerilmektedir. Bu konudaki çalışmaların nitel ve karma yönetime sahip olması, mesleki müzik eğitimindeki sorunların yordanabilmesi açısından önemli görülmektedir.

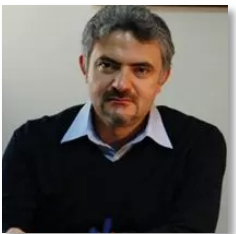
İlerideki Araştırmalara İlişkin Öneriler

Yapılan araştırmada tarama Google Scholar üzerinden yapılması bir sınırlılık kabul edilmiş olup, TR Dizin, Scopus, Web of Science gibi indekslerdeki araştırmalar da araştırmaya dahil edilebilir.

Yazar Özgeçmişi

1989 yılında Isparta'nın Yalvaç ilçesinde doğdum. Ankara'da yaşamaktayım 1995 yılında, Prof. Dr. Saattin Ünal ve Prof. Dr. Sevim Ünal yönetimindeki, Kültür Bakanlığı, devlet çoksesli çocuk korosunda müzikle tanıştım. 2003 yılında kazandığım Kırıkkale Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi'nden 82.0 not ortalamasıyla 2007 yılında mezun oldum. 2008 yılında başladığım Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Müzik Öğretmenliği bölümünü 2012 yılında 3.27 ortalamayla bitirdim. 2013 yılında girdiğim Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Müzik Eğitimi Bölümü yüksek lisans programını 2016'da 4.00 ortalamayla, Prof. Dr. Şebnem Yıldırım Orhan Danışmanlığında, "Amatör Müzik Eğitiminin Ortaokul Öğrencilerinin Problem Çözme Becerilerine Etkisi (Kırıkkale İli Örneği)" adlı tezim ile tamamladım. 2017 yılında Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Müzik Eğitimi Bölümü doktora programını kazandım. Kırıkkale Bahşılı Barbaros Orta Okulu'na atandım ve aynı zamanda devam eden 3 yıl boyunca Kırıkkale Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi'nde viyolonsel ve piyano derslerine girdim. il içi yer değiştirmeye 2016 yılında Kırıkkale Keskin Cumhuriyet Orta Okulunda 2 yıl; daha sonra Ankara Polatlı Uzunbey Ortaokulunda bir dönem; Sincan Burak Reis Orta Okulunda iki dönem olmak üzere toplam altı yıl Milli Eğitim Bakanlığına bağlı devlet okullarında müzik öğretmeni olarak görev yaptım. 2019 yılının Ekim ayından beri, Düzce Üniversitesi, Sanat Tasarım Mimarlık Fakültesi Müzik Bölümü'nde Öğretim görevlisi olarak çalışmaktayım Burada viyolonsel, derslerini yürütmekteyim . Öğretim görevliliğim boyunca gerek Düzce Üniversitesi içerisinde, gerekse Gazi Üniversitesi içerisinde bir çok konser etkinliklerinde yer aldım.

1971 yılında Zonguldak / Devrek'te doğdu. İlk ve Orta öğrenimini Gökçebey'de, lise öğrenimini ise Devrek'te tamamladı. 1988 yılında G.Ü.G.E.F. Müzik Eğitimi Bölümüne girdi ve 1992 yılında mezun oldu. Aynı yıl G.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü'nün Müzik Eğitimi Anabilim dalında açmış olduğu Yüksek Lisans sınavını kazandı, 1995 yılında Yüksek Lisans eğitimini tamamladı. Yine aynı Enstitü'nün 1995 yılında Müzik Eğitimi Anabilim dalında açmış olduğu Doktora sınavını da kazanarak Doktora öğrenimini 2001 yılında tamamladı. Bir süre farklı orta dereceli okullarda müzik öğretmenliği yaptıktan sonra, 1996 yılında G.Ü.G.E.F. Müzik Eğitimi Bölümü'nde açılan Araştırma Görevliliği sınavını kazandı. 1998 yılında aynı bölümde Öğretim Görevliliğine yükseltildi. 2006 yılında ise Müzik Teorileri alanında doçent unvan ve yetkisi alarak aynı yıl doçentlik, 2011 yılında ise profesörlük kadrosuna atandı. Müzik eğitimi alanında araştırma-incelemeleri, makaleleri, bildirileri ile şahsi ve farklı yazarlara ait müzik kitaplarında çalışmaları yer alan Albuz; konser etkinliklerine katılmakta, aynı zamanda da konser programlarında oda müziğine ilişkin pek çok eseri seslendirilmektedir. G.Ü.G.E.F. Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi A.B.D.'nda farklı zamanlarda Viyola, Müziksel İşitme- Okuma- Yazma, Armoni-Kontrpuan-Eşikleme, Piyano Eşlik ve Piyano dersleri veren Albuz; halen, lisans programında "Viyola" ve "Piyano", lisansüstü

düzeyde ise “Viyola”, “Eğitim Müziği Ekseninde Piyanoya Dayalı Besteleme ve Eşlik Stilleri”, “Müzik Eğitiminde Program Geliştirme” ve “Türk Müziğinde Çokseslilik Yaklaşımları” derslerini sürdürmekte ve yanı sıra tez danışmanlıklarını yürütmektedir.

Kişisel Web sitesi: <https://avesis.gazi.edu.tr/aytekina>

Kaynaklar

- Albuz, A. & Demirel, S. (2019). 2009 Ortaöğretim Müzik Dersi Öğretim Programı ile 2018 Ortaöğretim Müzik Dersi Öğretim Programının Karşılaştırılmalı Kuramsal Çerçeve Analizi. *Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi*, (42), 146-156. DOI: 10.32547/ataunigsed.505277.
- Coşkun, S. (2016). Türkiye’de anadolu güzel sanatlar liseleri bireysel çalgı eğitimi dersinde (yaylı çalgılar) piyano eşlikli çalışmalara ilişkin öğretmen görüşleri. *Afyon Kocatepe Üniversitesi Akademik Müzik Araştırmaları Dergisi*, 2(3), 83-104.
- Demirbatır, R. E. (1998). Türkiye’deki Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Bölümlerinde Viyolonsel Eğitimi (Genel Durum). Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Gök, M. (2006). *Öğrenci orkestrasının seslendirdiği eserlere ait viyolonsel partilerinin otokar sevcik Op. 2, 5 numaralı etütte yer alan varyasyonlar açısından incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Kaya, E. E. ve Çilden, Ş. (2010). Türkiye’deki Üniversitelerin Müzik Öğretmeni Yetiştiren Anabilim Dallarındaki Viyolonsel Eğitiminde Türk Müziği Ürünlerinin Kullanım Durumlarının İncelenmesi. *Selçuk Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi*, 29, 65-8
- Kayaarslan, B. & Kumtepe, M. A. (2021). Alı turnam türküsünün viyolonsel ile çalmasına yönelik eğitim materyallerinin hazırlanması. *Uluslararası Avrasya Sosyal Bilimler Dergisi*, 12(46), 1174-1191.
- Kayaarslan, B., & Kumtepe, M. A. (2020). Türkiye’de halk ezgilerinin viyolonsel aktarılmasına ilişkin yapılmış lisansüstü tezler. *Online Journal of Music Sciences*, 5(2), 185-211. DOI: <https://doi.org/10.31811/ojomus.834487>.
- Lehimler, E. (2014). *Geleneksel Türk müziğine dayalı viyolonsel öğretimine yönelik bir model önerisi ve uygulamadaki görünümü (Hüseyini makamı örneği)*. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Önder, O. (2012) Zeybek Müziklerinin Viyolonsel Eğitiminde Kullanılabilirliği Ve Viyolonsel Eğitime Uyarlanması, Yüksek Lisans Tezi, Uludağ Üniversitesi Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı Müzik Eğitimi Bilim Dalı, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bursa.
- Özer, B. (2013). 1992-2012 Yılları Arasında Güzel Sanatlar Eğitimi Alanında Türkiye’de Yapılan Lisansüstü Tez Çalışmalarının İncelenmesi / Analysis of Graduate Thesis Papers in Turkey in the Field of Fine Arts Education Between 1992 and 2012. Eğitimde Kuram ve Uygulama.
- Sever, G. (2017). Müzik performansının alt beceri alanlarına ilişkin müzisyenlerin algıları. *Turkish Studies*, 12(17), 371-396.
- Topoğlu O. (2010). *Viyolonsel çalışma sürecinde eşlikli parmak açma çalışmalarının viyolonsel öğrencilerinin entonasyon, özdüzenleme ve derse ilişkin görüşleri üzerindeki etkileri*. Doktora Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Thote P., Kumar Sen R. (2019). Experiential Learning: Inclusive Art Education For Joyful Learning. *International Journal of Research - Granthaalayah*, 7(11SE), 111-115. <https://doi.org/10.29121/granthaalayah.v7.i11.2019.3717>.
- Uçan, A. (1997). *Müzik eğitimi temel kavramlar-ilkeler-yaklaşımlar*. Ankara: Genişletilmiş ikinci basım, Müzik Ansiklopedisi Yayınları, Adalet Matbaası.
- Uçan, A. (2005). *Müzik eğitimi, temel kavramlar-ilkeler-yaklaşımlar ve Türkiye’deki durum* (3. basım). Ankara: Evrensel Yayınevi.
- Uğraş, F. & Gök, M. (2019). Güzel Sanatlar Lisesi Çello Dersi Öğretim Programında Yer Alan Türk Müziği Kazanımlarının Öğrenci ve Öğretmen Görüşleri Doğrultusunda Değerlendirilmesi. *Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 16 (1), 1308-1337. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/en/pub/yyuefd/issue/50700/661077>
- Yağışan, N., & Özmenteş, G. (2016). Çalgı öğretmenlerinin performans değerlendirme ölçütleri. Müzikte performans. *Uluslararası Müzik Sempozyumu*, (198-210), Ersen Varlı ISBN 978-605-66006-9-2

Examination of researches on the use of folk songs in accompaniment instrument education and their effects on performance

Abstract

Studies on the use of folk songs in instrument education is an area that is being developed by many researchers. This study is important in terms of systematic review of studies based on the use of folk songs as course material in accompaniment instrument education. In the research, it was aimed to examine thirteen studies on cello education, folk songs, accompaniment instrument education and performance in three determined themes (content, method, genre). Document analysis technique, one of the qualitative research methods, is the model of the research. In determining the documents of the research, thirteen studies were determined by searching Google Scholar with the keywords of cello education, folk songs, accompaniment instrument training and performance. In the analysis of these studies, three themes were examined in terms of content, method and genre. As a result of the research, it was found that the research methods used could be categorized in five qualitative, two quantitative and three mixed designs. When the types of studies were examined, it was determined that seven of them were articles, four of them were postgraduate thesis and one of them was a book chapter. When we look at the subjects and contents of the studies, three of them are related to Teaching Processes and Model Development, seven of them are Performance and Evaluation of Performance, one of them is about Piano Accompanied Instrument training and three of them are about Adaptation of Folk Songs to Cello. It is recommended to conduct systematic review research by scanning different databases of researches in this field, as well as metaanalysis and metasynthesis researches.

Keywords: cello education, folk songs, performance, accompanied instrument training